

Capitula Foederis Bononiensis
CAROLVS QVINTVS
 DIVINA FAVENTE CLEMENTIA

ELECTVS ROMANORVM IMP. RE. ETC.

In Christi Nomine, Amen.

V M aliàs sacratissimus, & inuictissimus
 Princeps **CAROLVS QVINTVS**
 Diuina fauente clementia elect. Rom.
 Imper. semper Augustus Hispan., ac
 vtriusq; Siciliae &c. Rex. Cath. Illustriss.
 Ducem Franciscum Sfortiam Viceco-
 mitem in Ducatum, & Statum Mediolani à Gallorum
 Rege occupatum, & ad S. Cæs. Maiest. iure merito de-
 uolutum libere induxisset, & in statum pristinum resti-
 tuisset, & sua Imperiali benignitate, & munificencia
 inuestituram eidem concessisset sub certis conditioni-
 bus

bus conuentis, & stipulatis cum Magnif. Equite Antonio Billia ipsius Illustriss. Ducis Oratore, & Procuratore, & inde ipsum Illustriss. Ducem ratificatis, prout in instrumentis super his confectis latius continetur, ad quæ in præiudicialibus habetur relatio. Postq; huiusmodi ratificationem parte pecuniæ pro primo termino ipsius Ducis nomine, (vt asserit.) iam soluta prætendentibus Ducibus, & Capit. Exercitus Cæsarei ad ipsius Ducatus conseruationem dispositis nonnulla subesse vrgentissima inditia contra ipsum Illustriss. Ducem Franciscum Sfortiam, quibus reus defferebatur cuiusdam prætensæ conspirationis cum hostibus Cæsareis machinatæ, seu practicatæ penitus delendi, seu ab Italia expellendi dictum exercitum Cæsareum, eaq; ratione eiusdem exercitus Duces petijissent ab ipso Illustrissimo Francisco Duce, vt pro securitate dicti exercitus, & Status Cæsarei arces principales dicti Ducatus ad eorum manus nomine Cæsareæ Maiestatis reponerentur; Is autem, & si nonnullas Arces, Ciuitatis, & Oppida dicti Status eidem belli Ducibus consignari fecisset, tenuit tamen principaliora Castra Mediolani scilicet, & Cremonæ ad illorum manus tradere, hincq; aucta suspitione circumuallato à Cæsareis dicto Castro Mediolani, in quo ipse Illustriss. Dux Franciscus se reduxerat, hostium Cæsareorum Præsidio, vt prætendebatur fretus, speq; frustratus tandem ad ipsius Castri deditionem certis conditionibus deuentum est. Isq; dimisso Castro ad exercitum hostium, vt aiunt confugisset, indeq; noua fœdera cum iisdem hostibus Cæsareis percussissent, quorum prætextu maiora, & actiora bella tam in ipso Statu Mediolani, quàm in cæteris Italiæ partibus exorta fuissent, pro quibus sedandis, & vt ijs finis imponeretur, vt tandem

dem pacata Italia communia Christianorum arma in
 hostes fidei conuerti possent; Cæsar ipse ad ipsam pa-
 cem parandam primo cum Sanctiss. D. Nostro ipsis pa-
 cis cupidissimo de hinc cum Sereniss. Francorum, &
 Anglorum Regibus fœdera firmavit, demum in Ita-
 liam quamprimum id per opportunitatem licuit, per-
 sonaliter se transtulit omni studio, & diligentia ipsum
 Sanctiss. D. N. tanquam verum Pastorem, & Christi
 Vicarium, optimumq; huius sanctæ intentionis mi-
 nistrum conuenire conatus est, Sua Sanctitate id etiam
 potissimè anhelante, quæ pariter sua benignitate, &
 gratia, vt id celerius confici possit, hunc etiam labo-
 rem sponte sua sumere dignata est, in hanc vsq; Cui-
 tatem Bononiæ eidem Cæsari occurrere, vt ijs duobus
 magnis luminaribus iunctis Christiana Respub. per
 ipsam vniuersalem pacis directionem illustrari, & ab
 ijs bellorum turbinibus eximi, ac erui posset, ad cuius
 rei effectum veniente ibidem ad ipsius Cæsaris præsen-
 tiam, & gratiosè ad ipsam personalem comparitionem
 admissio dicto Illustriss. Duce Francisco Sfortia, & si
 prætenderet Dux ipse aduersus criminationes in eum
 obiectas iustis deffensionibus se tueri, ac iustificari
 posse potissimè quo ad ea, quæ priusquàm in Castro
 Mediolani recluderetur eidem impigni dicebantur, à
 quibus se immunem, & innocentem (vt ait posse osten-
 dere) arbitrabatur, nolens tamen cum ipso Sacratiss-
 simo Cæsare supremo, ac directo Domino suo iudi-
 cium ingredi, nec eidem Cæs. Maiestatì causam præ-
 bere intrandi in iudicium cum seruo suo, cum, ea, qua
 decuit humilitate, & reuerentia ad pedes ipsius Cæs.
 Maiestat. proclius restituto sua spontè saluo conductu
 Cæs. eidem concessio personam suam, vitam, & statum
 in libera ipsius Cæsaris potestate reposuit se eius beni-

gnitati, & clementiæ penitus submittendo, eidemq;
humiliter supplicando, quatenus S. Cæs. Maiestas pro
sua bonitate, & gratia, si quid haftenus per ipsum
Ducem contra Suam Maiestatem, aut in ipsius offen-
sam, seu displicentiam admissum, vel commissum fue-
rit, dignaretur Cæsar ipse eidem Illustriss. Duci Fran-
cisco, ac familiaribus, & subditis, qui eidem haftenus
astiterunt, & inseruierunt gratiosè indulgere, veniamq;
concedere, ipsumq; tamquam subditum, & vassallum,
ad præstinam gratiam, famam, patriam, statum, &
bona restituere, nec non in eum obiecta crimina pœ-
nitus abolere, cassare, & annullare nouamq; inuestitu-
ram, quatenus Suæ M. expedire videatur eidem conce-
dere, ipsumq; ad debitum fidelitatis iuramentum, ho-
magiumq; præstan. benignè ac gratiosè recipere, &
admittere sub conditionibus, & qualitatibus eidem
Cæs. Maiest. beneuisis, quibus omnibus per ipsam Cæs.
Maiest. intellectis, & auditis Sua Maiestas, attenta hu-
millima ipsius Ducis submissione, & veniæ, ac indul-
gentiæ petitione, considerans id potissimum rectè im-
perandi munus esse parcere subiectis, & debellare su-
perbos, quodque sola Deos æquat clementia nobis,
volensq; potius ipsa clementia, quam iudiciorum rigo-
re vti contemplatione etiam S. D. N. qui pro Illustriss.
Duce Francisco intercedere dignatus est, ac pariter
pro vniuersali satisfactione totius Italiæ, & pro alli-
ciendis animis cæterorum, vt de clementia S. M. se-
curi facilius ad ipsius vniuersalis pacis media concur-
rant, illamq; amplecti studeant, horum omnium con-
sideratione humillimè ipsius Ducis supplicationi beni-
gnè annuendo de gratia speciali etiam si omnia in eum
obiecta crimina vera comperta forent, legitimeq; pro-
bata constarent, aut forsitan notoria censeretur eidem

remittenda, indulgenda, ac penitus abolenda, cassanda, & annullanda censuit, & pro his veniam concessit, & concedit, restituendo eundem, ac familiares, & subditos prædictos ad præstinos honores, gratiam, & famam, statum, & bona, decernendo eidem Illustriss. Duci nouam inuestituram dicti Ducatus, & Status iuxta prioris inuestituræ formam fieri, & expediri, ipsiusq; Ducis homagium, & iuramentum fidelitatis iuxta solitum morem admitti, ac eundem in dicto Ducatu restitui modis tamen, & formis, ac sub conditionibus sequen.

Primò, quod dicta Inuestitura concessa, & tradita, & homagio, ac fidelitatis iuramento præstito, liceat eidem Ill. Duci Francisco realem, & corporalem possessionem dicti Ducatus, & Status Mediolani, ac suarum pertinentiarum assequi iuxta prioris inuestituræ formam, nulla alia expectata licentia, ita tamen, quod quamprimum obtinuerit liberam, & expeditam possessionem Ciuitatum Mediolani, & Papiæ, cum licentia prædicta apprchendendi residuum, habeatur pro vero, & integro possessore ipsius Status Mediolani, & ab omnibus tamquàm verus Mediolani Dux teneatur, & reputetur, ac integrè ad ipsum Statum restitutus censeatur perindè, ac si vniuersa loca, & membra dicti Status realiter, & cum effectu apprchendidisset, saluis tamen his, quæ sequuntur.

Item, quod eodem contextu, quo idem Illustriss. Dux Franciscus recipiet priuilegium inuestituræ in debita forma expeditum, ac possessionem dictarum Ciuitatum Mediolani, & Papiæ assequetur cum licentia prædicta apprchendendi residuum, reuocatis etiam Præfectis, & Militibus, tam equestris, quàm pedestris ordinis in dicto Statu Mediolani cuiuscumq; nationis pro

parte Sac. Cæs. Maiest. ordinatis, seu ad eius stipendia
conductis; Quod ad tardius infra proximum Festum
Epiphaniæ Domini exequi debeat. Teneatur ipse Ill.
Dux sine vltiori mora realiter, & cum effectu, ac cum
pecunia numerata soluere, & exbursare eidem Cæs.
Maiest. seu personæ ad id mandatum sufficiens habenti
summam quinquaginta millium ducatorum auri iusti,
& recti ponderis, seu eorum verum valorem, & infra
decem dies inde sequentes teneantur realiter, & cum
effectu consignare eidem Cæsari, seu mandatario præ-
dicto cedulas Campforum, seu Mercatorum pro suffi-
cienti cautela, & securitate solutionis aliorum quin-
quaginta millium ducatorum infra vnum mensem in-
de sequuturum fienda modo quo supra eiusdem qua-
litis, & valoris, aut in Ciuitate Mediolani, aut in
Ciuitate Ianuæ, aut in Curia Cæsaris, & deinde per
totum mensem Martij proximum soluat, & soluere te-
neatur vt supra alios similes quinquaginta mille ducato-
ros, & similem summam per totum mensem Maij inde
sequuturi, & aliam similem summam in Festo Assump-
tionis B. Mariæ Virginis inde sequen. & demum in Fes-
to Omnium Sanctorum inde sequuturo, aliam similem
summam, ita quod infra dictum Festum Omnium San-
ctorum instantis anni 1530. sit perfecta integrâ solutio
tercentum millium ducatorum, & hoc vltra summam
pecuniarum quam ipse Illustriss. Dux pro prima inuesti-
tura soluere tenebatur ex conuentione facta cum
Equite Billia, deductis tamen is quæ in deductione
primi termini dictæ conuentionis soluta fuisse appre-
bunt. Ita quod in fine dicti Instantis anni 1530. soluere
teneatur residuum dicti primi termini vsq; ad comple-
mentum centum millium, qui tempore ratificationis
dictæ primæ conuentionis solui debuissent.

Item

4
Item quod pro securitate solutionum prædictarum (ut præmittitur) fiendarum usque in finem dicti anni 1530. remaneant, ut remanere debeant in potestate ipsius Cæs. Maiestatis, seu ab ea deputandorum Ciuitas, & Castrum Comi, cum Arce, & Castro Mediolanensi pertotum dictum annum 1530. Quorum custodiam S. Cæs. M. ex nunc commisit, committendam censuit, viz. Ciuitatem, & Castrum Comi Magn. D. Don Laurentio Manuelli militi ordinis S. Iacobi ipsius Cæs. Maiest. Consiliario, & Camerario; Castrum autem Mediolani Magn. D. Ioanni de Mercado eiusdem Maiest. Cæs. familiari, & Capitaneo, qui tamen in ipso ingressu dictarum Arcium teneantur fidelitatis iuramentum, ac homagium præstare, quod præmissa fideliter custodiant, & lapso dicto anno 1530. solutisq; summis prædictis huiusmodi Ciuitatē, & Castra eidem Illustris Duci libere relaxabunt, tenenda, & possidenda iuxta formā dictæ inuestituræ, & quod interim durante custodia non facient, nec fieri patientur ex ipsis Ciuitate, vel Castris iniuriā, seu obprobrium aut oppressionem Ciuitatibus, seu subditis dicti Status Mediolani, nec impediunt iurisdictionem ordinariam Officialium, nec exactorem datiorum, & iurium, seu aliorum reddituum pecuniariorum.

Item quod pro intertentione dictæ custodiæ ipso anno durante ipse Illustris. Dux Franciscus teneatur sufficienter munire pro vno anno integro dictum Castrum, seu Arcem Mediolani victualibus, & munitionibus necessarijs ad satisfactionem debitam Præfecti, & Capitanei prædicti, cui ipsius Arcis custodia per Cæs. vis. committitur usque ad numerum tercentarum personarum ad ipsam custodiam deputandarum. Ad custodiam autem Ciuitatis Comensis applicabuntur omnes

redditus ipsius Ciuitatis, qui dicto anno durante percipi poterunt, & si hi non sufficiant ad sustinendos milites, qui ad dictam custodiam deputabuntur, supplebit Cæs. Maiest. de proprio, & in fine termini impletis prædictis (vt præfertur) restituentur liberè ipsi Duci huiusmodi Ciuitas, & Arces cum artellarijs, machinis, tormentis, & munitionibus, alijsq; mobilibus ad ipsa castra, & loca spectantibus, & pertinentibus exceptis ijs, quæ ex Germania adducta fuere, & quæ à Gallicis bello parata sunt, quæ Suæ Cæs. Maiestati reseruantur.

Item quod reliquæ solutiones pecuniarum, quæ ex dicta prima conuentione ultra primum terminum prædictum fieri debebant, quæ ad summam ducatorum 300. mille ascendunt non incipiant currere nisi lapsò dicto anno 1530. & deinceps soluantur ad rationem quinquaginta millium ducatorum quolibet anno cum securitatibus Mercatorum, seu Campsorum ad id sufficientium in initio cuiuslibet anni præstandis iuxta ipsius primæ conuentionis formam, vsq; ad integram solutionem summæ ibidem promissæ.

Item vt futuris, quæ imminere possent, periculis occurratur quantum fieri posset si (quod Deus auertat) ipse Ill. Dux, qui nundum pristinam sanitatem hæcenus recuperare potuit, nundumq; vxoratus existit ab hoc sæculo sine legitima sobole successibili migraret, ne eo casu nouis tumultibus, & bellis occasio præberetur, ne uè Cæsar, ac Sacrum Imperium, suo iure, & dominio frustrari possent, teneantur omnes Præfecti Arcium, & Ciuitatum, qui nunc, aut in posterum per Ill. Franciscum in dicto Statu Mediolani deputati sunt, aut deputabuntur primo, & antè omnia debitum homagium & fidelitatis iuramentum præstare, ac sub iuramento præ-

5
prædicto promittere, quod adueniente dicto casu mortis ipsius Ill. Ducis Francisci sine legitima sobole nemini alij tradent, consignabunt, aut remittent huiusmodi Civitates, Arces, & Castra, quibus præfecti essent, nisi ipsi Cæs. M., seu eius in sacro Imperio successoribus, eoramen actio, quod si tempore ipsius mortis pro implemento solutionum prædictarum, & pro debitis ea ratione contractis essent aliqui redditus dicti Status consignati, obligati, seu hypothecati aliquibus Mercatoribus, seu alijs quibuscumq; creditoribus remaneant huiusmodi consignationes, & obligationes firmæ, & validæ, nec admittatur quivis novus successor ad investituram, aut adeptionem dicti Status nisi cum onere prædicto conservandi, & implendi dictas consignationes, & obligationes ea ratione factas, & usq; ad integram solutionem debitorum propterea contractorum, ut hac spe frati non detrahant Mercatores interim subvenire eidem Illustrissimo Duci Francisco ad præmissorum implementum.

Item pro ipsius Status Mediolani quiete, & tranquillitate, & ne propter extorres nova dissidia; noveq; tumultus, & bellorum motus excogitari queant, ac in observantia foederis initi, ac percussi inter ipsum Cæsarem, & Christianissimum Francorum Regem actum existit, quod dicti omnes extorres, omnesq; alij subditi dicti Status Mediolani, qui hæcenus ab initio bellorum in ipso Statu agitatorum, & à tempore expulsionis Illustr. Ducis Ludouici Sfortiæ, eiusdemq; Ducis Francisci patris pro rebellibus hinc inde habiti fuerunt, quamcunque partem sequuti sint, & cuiuscumq; conditionis, & qualitatibus extiterint, seu existant plenam, quo ad hæc indulgentiam, & veniam consequantur, ac ad patriam, famam, honores, & bona eorum propria

pria paterna, aut hæreditaria, quæ per eos, eorumuè
parentes, & prædecesores tempore expulsionis dicti
Illustrissimi Ludouici Sfortiæ possidebantur, seu quæ
ad eos iure legitimo pertinerentur eisdem, & cuilibet
ipsorum liberè, & integrè relaxentur, & restituantur
quouis illicito detentore semoto, omniq; contradic-
tione cessante quibuscunq; accusationibus, inquisitioni-
bus, processibus, sententijs, condemnationibus,
confiscationibus, ac executionibus contra eos, aut
quemcunq; ipsorum propterea factis, aut forsan ante
huiusmodi indulti publicationē fiendis ex nunc, prout
ex tunc abolitis, cancellatis, & annullatis, & si in præ-
missorum liquidatione, aut forsan ob nouas causas ci-
uiles, seu criminales, litem seu lites offerri contingat,
in quibus iudicium ordinarium forsan suspectum alle-
gari contingat, ab ijs potissimè, qui contra ipsum Ill.
Ducem Franciscum hætenus militarunt in eum ca-
sum suspitione in forma iuris proposita, & ex causis le-
gitimis fundata admittantur adiuncti non suspecti, sine
quibus talis lis per Iudices ordinarios terminari ne-
queat; verum cum ipsis adiunctis debitum iustitiæ
complementum quanto celerius fieri poterit minstre-
tur.

Item quia multi tam ex magnatibus militibus, & subdi-
tis dicti Status Mediolani Comites, Barones, Nobiles,
Ciues, Mercatores, & alij diuersorum Statuum, nec
non etiam quamplures exteri tam Hyspani, quàm
Germani, Flammighi, & Burgundi, ac etiam Itali tam
sacri Imperij Vasalli, quàm alias ipsius Cæsaris Regno-
rum subditi diuersimodè seruierunt eidem M. Cæs.
tam in acquisitione dicti Status Mediolani, ipsiusq;
ereptione, & recuperatione a faucibus Gallorum, quã
etiam in ipsius Status conseruatione, & tuitione, qui
prop-

propterea non ab re condignam remunerationem, & retributionem promeruisse videntur, inter quos sunt aliquæ personæ prætendentes ius habere ad aliqua bona, iura, & officia eis concessa, quæ in vim huius capitulationis restitui deberent, & alio modo se remunerandos prætendunt, & si ipsa Cæs. M. id summè cordi habeant, ut vnusquisq; eorum debitam mercedem assequatur, cum tamen hætenus debitam singulorum informationem habere nequiuerit, neq; horum petitiones iustificari potuerint, videaturq; res ipsa altiore indagine exigere, neq; æquum aut consonum esse censeatur, huius negotij conclusionem propterea protrahi, aut differri, cum potissimè vniuersalis pax, & requies totius Italiae à stabilimento, & quiete dicti Status Mediolani dependere videatur, ideo ipsa Cæs. M. huiusmodi remunerationum fiendarum dispositionem sibi cum eodem Duce tractandam, & concludendam reseruandam censuit, qui id meliori modo, quo fieri poterit, & prout eisdem Cæsari, & Duci melius videbitur his remunerationibus, & prætensionibus prædictorum prouideri curabunt.

Item quod pro vberiori, & clariori dispositione huiusmodi remunerationem vsup. fiendarum, nec ipse Illustriss. Dux, aut factas maximas donationes, & alienationes probare teneatur aut ei tales leges imponantur, per quas impediatur, quominus quæ aliàs eidem Cæsari promissæ, præstare possit talis fiat limitatio, & restrictio, ut omnes alienationes, seu donationes bonorum Duc. Cam. spectantium, quomodolibet factæ, tam ante primam inuestituram, quam post cassæ, irritæ, ac nullæ censeantur, his duntaxat exceptis, quæ ipsæ Illustriss. Dux Franciscus sua sponte aliquibus personis de obbenemeritis ex propria dictæ Ducalis Camera substantia cum

cum assensu, & affirmatione ipsius Cæs. M. donasse
comperietur, quæ in suis vi, & robore perpetuò perma-
nebunt, & persistent. Et ultra hæc Ill. Antonius de
Leyda, qui diù ipsius Ducatus gubernium, & admini-
strationem non sine maximis laboribus obtinuit, &
merita remuneratione dignus censetur cum potissimè
ea, quæ ab ipso Illust. Duce Francisco sua spontè dona-
ta fuerunt ex bonis nonnullorum extorrum, seu rebel-
lium vti ipsismet extorribus veniant restituenda, pro
horum recompensa, & debita remuneratione habeat,
& habere debeat Ciuitatem, seu Oppidum, & Castrum
Modoetia cum annuo reddito per dictum Illust. Du-
cem adimplendo vsq; ad summam septem millium du-
catorum annualium iure recti fæudi ab ipso Duce te-
nendorum, & pariter Ill. Marchio Vasti Aymonis ha-
beat, & habere debeat pro eius remuneratione ea, quæ
de Ducali Cam. ab ipso Duce obtinuit vsq; ad supple-
mentum sex millium ducatorum annui redditus in
fæudum vti præterea ad huiusmodi effectum Dux ipse
in eodem Dominio Mediolanensi annum redditum
viginti millium ducatorum securum, ac certum consti-
tuet, & assignabit, cuius redditus medietatem Dux
ipse à personis, quibus Cæsar concesserit ducentis mil-
libus ducatis ex ære proprio, vt sibi proprium visum
fuerit, redimere poterit à quolibet vtz. pro rata sibi
(vt præmittitur assignata ad rationem quinq; pro quo-
libet centenariis, reliquam autem huiusmodi reddi-
tus medietatem ipse Illustriss. Dux personis, quibus
assignata fuerit, persoluet tandiù, & quouisq; illa vlti-
ma ducentorum ducatorum millia, quæ in quattuor
vltimis annis pro inuestitura eidem Duci concessa ex
prima conuentione facta, soluere Cæs. M. tenetur,
quam summam Cæsar ex innata sibi liberalitate ad
hunc

7
hunc effectum applicari vult, integrè fuerit modo quo supra eisdem personis remunerandis persoluta, ex huiusmodi itaq; viginti millium ducatorum redditu quattuor centis ducatorum millibus redimendo, Cæsar ipse suo arbitrio disponere poterit, iuxta vniuscuiusq; merita, ita tamen, quod redditus primi anni dictorum viginti millium ducatorum cedat onere ipsius Cæs. Maiest. & ex pecunijs illius residui per dictum Illust. Ducem soluendi in fine anni 1530. deducantur, & deinde ex ære proprio ipsius Ill. Ducis huiusmodi solutio suppleri, ac perfici debeat quousq; ea omnia (vt præmittitur) redempta, & integra soluta fuerint.

Item quòd alia capitula in ipsa prima conuentione contenta, tam de cessione Ducatus Barri, quàm de salis distributione in suo statu, & robore firma maheant, salua tamen manente, quantum ad salis prædicti distributionem conuentione facta cum dicto Sanctiss. D. N. per ipsum Cæsarem suo, & Sereniss. Vngariæ Regis eius fratris nomine in foedere Barchinonensi ultimo percusso, à qua ipsa Cæs. M. deuiare non intendit.

Item, quod sub conditionibus prædictis ipse Ill. Dux Franciscus communi consensu S. D. N., & Cæsaris quantum ad defensionem dicti Status Mediolani comprehendatur, & inclusus censeatur in dicto foedere Barchinonensi.

Quæ quidem omnia superius descripta eidem Illustriss. Duci Francisco Sfortiæ pro parte suæ Cæs. M. exhibita, lectaque fuerunt per Reuerendiss atq; Illustriss. D. Mercurinum Cardinalem, & Marchionem Gattinariæ, atq; Excellentiss. DD. Ludouicum à Flandria Dñum Prateñ. & Nicolaum Perenottum Dñum Granuellæ, Franciscum de los Conos Supremum præceptorem

rorem ordinis S. Iacobi in Regno legionis omnes ipsius
Cæs. M. Supremum Cancellarium, Consiliariosq; ac
Secretarium præcipuos ad idà S. M. specialitèr nomi-
natos, ac Deputatos, ut ipse Ill. D. Dux omnibus præ-
missis, lectis, intellectis, ac benè consideratis, mentem
suam declaret, an huiusmodi indulcum sub conditio-
nibus prænnaratis acceptandum censeat, & pro ipsa-
rum conditionum obseruantia, sic indebita forma
obligare intendat, qui Ill. D. Dux Franciscus præmis-
sis auditis, lectis, intellectis, & benè, ac diligenter per-
spectis de prædictis omnibus ad plenum, (ut aßeruit,) II
informatus, cum ea, qua decuit reuerentia, & humili-
tate agens in primis gratias ipsi Sacratiss. Cæs. & Cath.
Maieft. quod eum in suam gratiam recipere dignetur,
& cum eodem tanta clementia utatur, recognoscens
ab eadem Maieft. vitam, & statum, & quicquid eidem
à S. Cæs. M. conceditur prædicta omnia acceptauit, &
acceptanda duxit his modis, & formis, prout in eisdem
capitulis describitur, & pro ipsorum omnium obser-
uantia obligauit, & obligat personam, & bona sua
quæcunq; in ampliori, & validiori forma, quæ excogi-
tari possit me Secretario, & Notario suprascr. tam no- I
mine ipsius Cæs. M. quàm aliorum in ipsis capitulis
nominatorum, suorumq; heredum, & successorum
aliorum, quorum interest, intererit, aut interesse pote-
rit quomodolibet in futurum presente, & stipulante,
sub hypotheccis, renuntiationibus, obligationibus,
ac alijs clausulis opportunis in similibus apponi solitis,
de quibus omnibus, & singulis suprascriptis, tam ipsi
DD. Supremus Cancellarius, Consiliarij, ac Secreta-
rius Cæs. Maieft., ac pro ipsa Cæs. Maieft. quàm ipse Ill.
D. Dux petierunt à me Notario, & Secretario infra-
scripto, vnum seu plura publicum, vel publica inde
fieri

8

fieri instrumentum, & instrumenta, & pro firmiori horum omnium vinculo ipse Ill. D. Dux has litteras, siue hoc præsens publicum instrumentum manu sua propria subsignauit. Acta fuerunt hæc in Ciuit. Bononiæ in domo habitat. & cubiculo ipsius D. Reuerendiss. Cardinalis Supremi Cæsaris Cancellarij die 23. mensis Decembris anno Dñi 1529. Indict. 2. Pontificatus S. D. D. Clementis Papæ VII. Anno Septimo, præsentibus ibidem ipsis Reuerendiss. & Excell. D. Supremo Cancellario, Consilarijs, & Secretario supranarratis eiusdem Cæs. Maiest. atq; Mag. Viris D. Martino de Salmias pro Sereniss. Rege Vngariæ apud Cæsarem agente, & Camillo Grillino, & Io. Angelo Riccio ipsius Illustriss. Ducis Secretarijs testibus ad ea omnia specialiter nominatis, atq; rogatis.

Subscr. Franciscus.

Et ego Alphonsus Valdeius Cæs. Maiest. Secretar. ac publ. Imperiali auth Not. prædictis omnibus, dum sic agerentur, interfui, eaq; fieri vidi, & audiui, hocq; præsens publicum instrumentum partim propria, partim aliena manu in sex folijs papyri fideliter scriptum meis solitis signo, & nomine signaui, in fidem, & testimonium omnium, & singulorum præmissorum rogatus, & requisitus, Alphonsus Valdeius.

Nos itaq; pro supranominatos deputatos, atq; Commissarios nostros, quæ gesta sunt rata, grata atq; firma habentes motu proprio, ex certa nostra scientia, animoq; deliberato, & sano ad hoc accedente consilio, & de nostræ Cæs. potestatis plenitudine huiusmodi instrumentum, & omnia, & singula in eo contenta, decreta, proposita, atq; concessa, & indulta confirmamus, ratificamus, & approbamus, hisq; robur, vim, & auctoritatem nostram impartimur. Decernentes,

nentes, ac volentes, vt eiusdem sit roboris, atq; effectus, ac si per nosmet, nostrisq; verbis singula concessa, indulta, decreta, atq; ordinata forent quibuscunq; in contrarium suadentibus, non obstantibus; Quibus omnibus, & singulis per præsentes derogamus, ac derogatum esse volumus supplentes omnes defectus tam iuris, quàm facti, & solemnitatum omissiones, si qui, aut quæ forsan in his interuenissent, aut possent quouismodo allegari.

Nulli ergo hominum liceat hanc nostræ confirmationis, ratificationis, indulti, decreti, concessionis, & gratiæ paginam infringere, aut ei quouis ausus temerario contrahere, si quis autem id attentare præsumperit nostram, & Imperij sacri indignationem grauissimam, atque centum marcarum auri puri pœnam pro qualibet contrafacientem persoluendam, pro medietate Fisco nostro Cæs. pro altera autem medietate paritæ irremissibiliter applicandam se nouerit incurrisse; Harum testimonio litterarum manu nostra subscriptarum, & sigilli nostri Cæsarei appensione munitarum. Dat. in Ciuitate Bononiæ die 2. mensis Ianuarij, anno Dñi millesimo quingentesimo trigesimo. Regnorum nostrorum Romani vndecimo, aliorum verò omnium decimo quarto. Sign. Carolus. Ad mandatum Cæs. & Cath. Maiestatis proprium. Alphonsus Valdesius cum sigillo Cæs. appenso, a tergo, Io. Obernburger, & sigillat. &c.

Concordat cum registro signato KK. existente in Regio
Duc. Archiuio Mediolani fol. 33. Subscripta

Antonius de Lara.

ANT 16646